

ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ ТА РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ

О. В. Гасій

*ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»,
м. Полтава*

Диспропорції, що склалися в процесі перерозподілу фінансових ресурсів, не лише ускладнили функціонування банківської системи України, але й безпосередньо стосуються стратегічного розвитку національної економіки. Регіональна банківська система, як ключова ланка фінансової системи, чинить істотний вплив на реальний сектор економіки. Тому питання їх взаємодії, особливо на регіональному рівні, відносяться до найактуальніших в сучасних умовах посилення соціально-економічної нестабільності.

При дослідженні процесів, що відбуваються у реальному секторі економіки регіону та регіональній банківській системі, з метою визначення наявності зв'язків та їх тісноти доцільним є застосування кореляційно-регресійного аналізу. Внаслідок відбору факторів впливу на результативний показник розвитку регіональної економіки – валовий регіональний продукт – було з'ясовано, що головними домінантами формування умов ефективної фінансової взаємодії банків і підприємств на сучасному етапі розвитку економіки України є такі факторні змінні рівняння множинної регресії:

- обсяг кредитних ресурсів, розміщених банківськими установами в реальний сектор економіки;
- обсяг інвестиційних кредитів в реальний сектор економіки;
- питома вага кредитів у сферу матеріального виробництва.

Аналіз взаємодії регіональної банківської системи з нефінансовими корпораціями показав, що:

- фінансові проблеми підприємств прямо позначаються на зниженні конкурентоспроможності банків, які їх обслуговують;
- зниження рентабельності діяльності підприємств реального сектору економіки провокує зростання попиту на кредитні кошти банків;
- поточна платоспроможність промислових підприємств знаходиться на стабільно низькому рівні, що не зацікавляє банківські інститути здійснювати інвестування коштів в їх діяльність;

– формування оборотних коштів промислових підприємств відбувається за рахунок їх зобов'язань, а це, в свою чергу, знижує їх можливості як інвесторів банківської системи;

– існує пряма залежність між зростанням капітальних інвестицій та банківським кредитуванням;

– зі зростанням кількості прибуткових підприємств потреба у кредитних ресурсах на регіональному рівні неістотно, але зменшується, та навпаки.

За результатами аналізу, проблемами взаємодії банківської системи та реального сектору економіки регіону визначені:

– асиметричність розвитку банківського та реального секторів економіки регіону;

– нестача довгострокових ресурсів банків для задоволення потреб підприємств реального сектору;

– диспропорції у перерозподілі банками акумульованих фінансових ресурсів у розрізі галузей економіки та регіонів;

– надто висока ціна банківських ресурсів для підприємств реального сектору економіки;

– відсутність надійного забезпечення за кредитами, яке б могло задовольнити банки при фінансуванні підприємств;

– низький рівень довіри до банківської системи.

Таким чином, взаємодія банківської системи з реальним сектором економіки на рівні регіону є динамічним процесом, в якому сторони повинні прагнути до взаємовигідної співпраці з метою подолання низки складних проблем. Це потребує докорінних змін в засобах впливу банківської системи на реальний сектор. На нашу думку, це вимагає трансформації місії функціонування регіональної банківської системи в соціально-економічному середовищі регіону з перенесенням акцентів на підтримку інноваційного розвитку підприємництва.

УДОСКОНАЛЕННЯ УЧАСТІ БАНКІВ У ФОРМУВАННІ ФОНДУ ГАРАНТУВАННЯ ВКЛАДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

В. В. Герасименко, к. е. н., доцент;

Р. А. Герасименко, к. е. н., доцент

Донецький національний університет, м. Вінниця

Значною мірою можливості банків залучати кошти населення для подальшого їх спрямування на кредитування розвитку національної економіки залежать від рівня захищеності коштів